

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/389/2015
Identifikačné číslo spisu:	5114226725
Dátum vydania rozhodnutia:	14.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5114226725.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Mgr. O. H., bývajúcej v L., P. XXXX/XX, zastúpenej Mgr. Petrom Balážom, advokátom so sídlom v Martine, ul. P. Mudroňa 39, proti žalovanej Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, o určenie existencie práv spotrebiteľa a iné, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2C/247/2014, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. apríla 2015 sp. zn. 7Co/234/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne odmieta.

Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Žilina dňa 11. augusta 2014 sa žalobkyňa okrem iného domáhala voči žalovanej určenia existencie porušenia práv spotrebiteľa (v rozsahu a spôsobom, ktorý špecifikovala v žalobe) a uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie vzniknuté na strane žalovanej titulom prijatia splátok úveru od žalobkyne vo výške zodpovedajúcej úrokovej sadzbe stanovenej na základe absolútne neplatných právnych úkonov žalovanej, ktorého spôsob výpočtu uviedla v doplnení žaloby doručenom okresnému súdu dňa 3. októbra 2014.

2. Okresný súd Žilina (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením z 19. novembra 2014 č. k. 2C/247/2014-59 v tejto časti návrh žalobkyne odmietol. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa napriek výzve okresného súdu neodstránila v tejto časti vady podania. Súd mal za to, že žalobkyňou formulovaný petit je v časti určenia porušenia práv spotrebiteľa nevykonateľný a v časti zaplataenia bezdôvodného obohataenia neurčitý.

3. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne uznesením z 30. apríla 2015 sp. zn. 7Co/234/2015 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. V plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými zisteniami, ku ktorým dospel okresný súd, s jeho právnym posúdením ako aj s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré považoval za dostatočné.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolatelka“). Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom a nesprávnym právnym posúdením veci. K odňatiu možnosti konať pred súdom malo dôjsť podľa jej názoru nedostatočným a strohým odôvodnením rozhodnutí súdov, tak prvostupňového ako aj odvolacieho. Súd sa podľa jej názoru riadne nevysporiadali s jej argumentmi uvedenými v odvolaní.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas aj naň oprávnenou osobou, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

7. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

8. V preskúmvanej veci dovolateľka napadla dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie prvoinštančného súdu. Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p.

9. Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž ani o jeden z prípadov prípustnosti dovolania uvedených v tomto ustanovení.

10. Dovolací súd z úradnej povinnosti preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazovala dovolateľka a ktorá mala spočívať v odňatí možnosti konať pred súdom tým, že odvolací súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie.

11. V zmysle stanoviska Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. decembra 2015 nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže len výnimočne zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., a to ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. O taký prípad však v preskúmvanej veci nešlo. Tým, že sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a výslovne na

ne odkázal, bolo potrebné odôvodnenie jeho uznesenia posudzovať v kontexte s odôvodnením uznesenia okresného súdu. Z hľadiska náležitostí vyžadovaných ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. v spojitosti s ustanovením § 167 ods. 2 O. s. p. na riadne odôvodnenie uznesenia je postačujúce, ak súd v odôvodnení stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia. Podľa názoru dovolacieho súdu uznesenie odvolacieho súdu v spojení s uznesením okresného súdu spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., keďže ním bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa predmetu konania z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci. Sú z nich zrejmé podstatné dôvody, pre ktoré súdy rozhodli tak, ako rozhodli. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením uznesenia okresného súdu v plnom rozsahu a navyše zdôraznil dôvody, pre ktoré súhlasil s rozhodnutím okresného súdu.

12. K odňatiu možnosti žalobkyne konať pred súdom nedošlo ani samotným rozhodnutím o odmietnutí jej návrhu v časti špecifikovanej vo výroku uznesenia prvoinštančného súdu. Dovolací súd považuje za správne závery súdov v základnom konaní, že neodstránenie väd návrhu v špecifikovanej časti, spočívajúcich v nedostatočnej konkrétnosti všeobecne požadovaných určení, resp. aj požadovanej náhrady za bezdôvodné obohatenie, znemožňovalo v tejto časti v konaní pokračovať. V súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov len poznamenáva, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj aj § 153 ods. 4 O. s. p.).

13. So zreteľom na uvedené preto najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

14. Výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu neprípustným dovolaním zavinila žalobkyňa. Principiálne by preto bolo namieste priznanie náhrady trov konania jej protistrane, v prejednávanej veci však možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli (§ 256 ods. 1 C. s. p. a contrario i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 C. s. p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.